

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72 НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
УДК 001+37+316.3 МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної
Н-34 науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти
та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;
Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;
Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;
Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;
Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;
Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;
Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;
Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;
Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;
Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;
Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;
Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;
Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;
Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

скільки?»); відмінювання іменників, що вживаються тільки в однині або множині («Один і багато»); вживання прикметників («Сховай ведмедика»).

Розвитку граматичних умінь і навичок дітей сприяють дидактичні вправи («Хто у нього мама?», «Назви професію», «Хто це робить?»).

Рухливі ігри урізноманітнюють роботу із формування граматичної правильності мовлення дітей, спонукають їх до спілкування. Цьому сприяють насамперед рухливі ігри з м'ячем. Наприклад, у рухливій грі «Чия голова?» діти вчаться утворювати присвійні прикметники від іменників.

Для формування вміння дітей будувати різні типи простих і складних речень використовують розповідь за сюжетними картинками.

Переказ художніх оповідань і казок сприяє розвитку граматичних навичок у дітей, оскільки художній твір є зразком граматично правильного мовлення.

Ефективним методом розвитку граматичних навичок у дітей є використання наочних моделей, символів, у яких дитина відображає структуру об'єктів і відношень між ними. Дітям пропонують будувати моделі речень, які у своєму складі мають: тільки слова-назви; слова-назви та службові частини мови («слова-товариші»).

Ефективність засвоєння дітьми граматичної будови мовлення досягається за допомогою практичних дій дітей та шляхом застосування ефективних методів навчання. Саме тому пошук продуктивних методів і прийомів розвитку граматично правильного мовлення дітей старшого дошкільного віку є актуальним завданням сучасного закладу дошкільної освіти що впливає на формування граматичної компетентності дітей.

Список використаних джерел

1. Бенера В., Малиновська Н. Теорія та методика розвитку рідної мови дітей: навчально-методичний посібник. Київ: Видавничий Дім "Слово", 2019. 384 с.
2. Богуш А., Гавриш Н. Дошкільна лінгводидактика: Теорія і методика навчання дітей рідної мови в дошкільних навчальних закладах: підручник; за ред. А. М. Богуш. Вид. 2-ге, доповнене. К.: Видавничий Дім «Слово», 2015. 704 с.
3. Богуш А., Малиновська Н. Методика розвитку мовлення та навчання рідної мови дітей раннього і дошкільного віку. Київ: Видавничий Дім «Слово». 2021. 336 с.
4. Богуш А. Мовленнєвий компонент дошкільної освіти. Харків. Видавництво «Ранок», 2011. 176 с.

АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНОСТІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ

Делтува Н.Б., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Руденко Н. М. кандидат психологічних наук, доцент кафедри дошкільної педагогіки і психології та спеціальної освіти ім. проф. Т. І. Поніманської
Рівненський державний гуманітарний університет

Згідно Базового компоненту дошкільної освіти оволодіння рідною мовою як засобом пізнання та способом специфічно людського спілкування є найвагомішим досягненням дошкільного дитинства. Освітня лінія «Мовлення дитини» завершується сформованістю різних видів мовленнєвої (фонетичної, лексичної, граматичної, діалогічної, монологічної) та комунікативної компетенцій. Адже, досягнуті результати мовленнєвого розвитку дітей дошкільного віку є одним із критеріїв їх готовності до навчання в школі. І хоч мовленнєвий розвиток дошкільників є одним з пріоритетних напрямків в освітньому процесі закладів дошкільної освіти, на жаль, в Україні щороку збільшується кількість дітей з мовленнєвими порушеннями, найпоширенішими серед яких є фонетико-фонематичне недорозвинення (Соботович Є., Тарасун В., Тищенко В., Шеремет М. та ін.). Тому вчасне виявлення порушень мовлення у дітей старшого дошкільного віку та пошук засобів логопедичної корекції цих порушень нині набуває особливо актуального значення.

У науково-методичних дослідженнях Рібцун Ю., Крутій К. розглядаються методи діагностики та корекції фонетико-фонематичного недорозвинення мовлення. Богуш А., Гавриш Н., Крутій К., Луцан Н., Котик Т., Луценко І., Трифонова О. досліджують проблеми дошкільної лінгводидактики в Україні, а саме: закономірності розвитку мовлення дітей на різних вікових етапах дитинства; специфіку педагогічної діяльності, спрямованої на формування мовних навичок у дітей (засоби, форми, методи і прийоми навчання дітей мови); зміст, завдання і методика організації художньо-мовленнєвої діяльності дошкільників [1].

Метою нашого дослідження було вивчити теоретичні аспекти проблеми фонетико-фонематичного недорозвинення мовлення (ФФНМ) у дітей старшого дошкільного віку та описати форми і методи корекційно-розвиткової логопедичної роботи з формування експресивного мовлення у дітей із ФФНМ засобами українського фольклору.

Спираючись на норми і положення освітньої лінії «Мовлення дитини» Базового компоненту дошкільної освіти, освітні програмні завдання й науково-теоретичні засади проблеми фонетико-фонематичного недорозвинення мовлення у дітей старшого дошкільного віку, нами був проведений перший констатувальний етап дослідно-експериментальної роботи. Його мета – вивчення сформованості звуковимови у дітей старшого дошкільного віку з фонетико-фонематичним недорозвиненням мовлення та дослідження шляхів формування правильної звуковимови у дітей старшого дошкільного віку з ФФНМ у корекційній логопедичній роботі. Відповідно до мети, були поставлені такі завдання:

1. Виявити стан сформованості звуковимови старших дошкільників з допомогою логопедичних діагностичних методик.
2. Дослідити форми та методи корекційно-розвиткової логопедичної роботи з формування звуковимови старших дошкільників із ФФНМ.

Для виявлення у досліджуваних дітей фонетико-фонематичного недорозвинення мовлення та стану сформованості у них експресивного мовлення нами було використано діагностичні завдання для вивчення фонетико-фонематичної складової мовлення дітей п'ятого року життя, запропоновані Рібцун Ю. у програмно-методичному комплексі «Корекційна робота з розвитку мовлення дітей п'ятого року життя із фонетико-фонематичним недорозвитком мовлення» [5, с. 271-276], завдання для перевірки правильної (неправильної) звуковимови, запропоновані Крутії К. [2, с. 14-25] та дидактичний матеріал, запропонований Малярчук А. [4, с. 11-34].

Провідні логопеди вважають, що перед діагностикою звуковимови потрібно вивчити стан артикуляційного апарату дитини, оскільки вимова мовленнєвих звуків, слів, речень вимагає чіткої мовленнєвої моторики, послідовного і плавного переключення з однієї артикуляції на іншу. Навіть незначні відхилення у будові чи руховій функції артикуляційного апарату можуть затримати формування правильного мовлення [3].

Інколи ці порушення можуть бути різко вираженими, як, наприклад, за наявності парезів чи анатомічних дефектів, в інших випадках залишаються малопомітними і виявляються за ретельного обстеження будови та рухливості органів мовлення. Під час обстеження артикуляційного апарату в першу чергу звертається увага на будову губ, піднебіння, щелеп, зубів, язика. Логопед дивиться, чи нема дефектів у будові губ, чи вони не є товстими або вкороченими, що нерідко ускладнює вимову губних і зубно-губних звуків, чи нема розщілини верхньої губи тощо. Знайомлячись з анатомічною будовою твердого піднебіння у досліджуваного, необхідно враховувати, чи нема розщілин, чи не є воно дуже високим і вузьким або надмірно низьким і плоским.

Під час обстеження зубів з'ясовується, які вони за формою і розміром (нормальні, дрібні, великі), за кількістю (зайві, недостатні), за розташуванням у щелепі (рідкі, поза щелепною дугою тощо). Враховується, який прикус (правильний, відкритий передній, відкритий боковий тощо), яка будова щелеп (чи не занадто висунута вперед нижня або верхня щелепа). Під час обстеження язика зазначається, чи він нормальний, чи великий і м'ясистий, довгий і вузький, яка вуздечка язика (нормальна, коротка, приросена, натягнута), яка будова маленького язичка – чи він є, чи вкорочений, чи роздвоєний. Інколи невелике роздвоєння кінчика язичка може бути симптомом того, що у дитини є прихована розщілина піднебіння [6].

Соботович С. радить фахівцям після обстеження дошкільників з ФФНМ здійснити наступні кроки:

- згрупувати дефектні звуки за ступенем участі органів артикуляції та виділити порушення: звуків раннього онтогенезу ([м], [п], [б], [т], [г], [х], [с]) та середнього онтогенезу ([и], тверді, м'які, [л], дзвінкість всіх приголосних);
- виділити звуки, які змішуються, та звуки-субститути (звук-субститут заміщує інший звук, пов'язаний з ним твердістю-м'якістю, глухістю-дзвінкістю або ін.), які зустрічаються і за нормального мовленнєвого розвитку (на певному віковому етапі);
- виділити спотворені звуки через нескоординовану роботу органів артикуляційного апарату (наприклад, [р] горлове та ін.);
- виділити звуки, у яких є постійні субститути, з простіших за артикуляцією [6].

Також автори вважають, що аналізуючи результати обстеження фонематичного сприйняття, фахівець-логопед повинен звернути увагу на наступні аспекти:

- чи відповідає нечітко сприйняття звуків їх неправильній артикуляції (або відсутності правильної артикуляції)?
- чи виявляється велика кількість звуків, які нечітко сприймаються, за незначної кількості звуків, які неправильно вимовляються?
- коли проявляється фонематичне недорозвинення (нерегулярно; в складних фонематичних позиціях, при сприйнятті слів-паронімів) [6].

Для обстеження звуковимови логопеди використовують логопедичні картки. Слова-назви предметів, які зображені на картках, повинні містити різну звукову та складову структуру: багатоскладові, зі збігом приголосних, обстежувані звуки в них знаходяться у різних позиціях (на початку, в середині та в кінці слова). Під час роботи з картками дітям пропонується називати малюнки самостійно. Якщо дитині важко виконати це завдання, то їй пропонується назвати малюнки відображено – повторюючи за дорослим. Також під час обстеження мовлення дошкільників, їм пропонується повторювати за дорослим окремі слова чи звуки.

У нашому експерименті взяли участь 24 дітей п'ятого року життя. Було сформовано 2 групи дітей. Одну з них ми визначили як експериментальну (ЕГ) – 12 дітей, а іншу – як контрольну (КГ) – 12 дітей.

За результатами констатувального етапу у 2 дітей (17%) ЕГ та у 5 дітей (42%) КГ зазначеної вибірки було виявлено високий рівень розвитку мовлення та правильно сформована звуковимова. У 10 дітей (83%) ЕГ та у 7 дітей (58%) КГ зазначеної вибірки було виявлено фонетико-фонематичне недорозвинення мовлення, з яких у 3 дітей (25%) ЕГ та у 6 дітей (50%) КГ ФФНМ має легкий ступінь вираження (як вказувалось вище, при ньому спостерігаються недостатне розрізнення фонем, труднощі у звуковому та складовому аналізі, особливо у виділенні порушених у вимові звуків однієї фонетичної групи), а у 7 дітей (58%) ЕГ та у 1 дитини (8%) КГ ФФНМ має середній ступінь вираження (він характеризується недостатньою диференціацією значної кількості звуків із кількох фонетичних груп, навіть при їх правильній вимові); тяжкого ступеня вираження ФФНМ у даній вибірці дітей не виявлено. У дітей із ФФНМ легкого та середнього ступеня вираження (17 дітей (71%) зазначеної вибірки) було виявлено недоліки звуковимови, а саме: заміну, змішування та спотворення окремих звуків під час ізольованої вимови, в словах, у фразах.

Результати констатувального етапу експериментального дослідження підтвердили необхідність проведення корекційної логопедичної роботи з дітьми старшого дошкільного віку, у яких виявлено ФФНМ, зокрема з формування експресивного мовлення. Подолання фонетико-фонематичного недорозвинення мовлення у дітей старшого дошкільного віку досягається шляхом корекційної логопедичної роботи, яка охоплює формування навичок звуковимови, розвиток фонематичного сприйняття та навичок звукового аналізу та синтезу.

Список використаних джерел:

1. Богуш А. М. Розвиток мови дітей старшого дошкільного. Київ : Генеза, 2014. 39 с.

2. Крутій К. Л., Глебова Г. І., Бондаренко Т. П. Педагогічна технологія формування звукової культури мовлення в дітей молодшого дошкільного віку (конспекти занять). Запоріжжя : ТОВ «ЛПКС» ЛТД, 2011. 224 с.
3. Логопедія : підручник / за ред. М. К. Шеремет. Київ : Видавничий Дім «Слово», 2018. 856 с.
4. Мальячук А. Я. Обстеження мовлення дітей : дидактичний матеріал. Київ: Літера ЛТД, 2002. 104 с.
5. Рібцун Ю. В. Корекційна робота з розвитку мовлення дітей п'ятого року життя із фонетико-фонематичним недорозвитком мовлення : програмно-методичний комплекс. Київ : Кафедра, 2013. 284 с.
6. Собонович Є. Ф. Вибрані праці з логопедії. / [уклад.: Тищенко В. В., Ліндіна Є. Ю.]. Київ: Вид. дім Дмитра Бураго, 2015. 305 с.

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Лесник О. Ю., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
 Стельмашук Ж. Г., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики виховання
Рівненський державний гуманітарний університет

Розмірковуючи про Нового учителя Нової української школи, Л. Пшенична вказує на важливі зміни у парадигмі освіти – орієнтацію на соціальний портрет учителя, розвиток його ментальності. Вчена зазначає: «Відповідно до нових Державних стандартів освіти ключовою фігурою Нової української школи є вчитель – творчий, незалежний, конкурентоспроможний, різнобічний, культурний, морально й духовно розвинений, людина, яка любить свою роботу і своїх вихованців, особистість, близька до ідеалу...» [3]. Таким чином, ми бачимо поступову орієнтацію на духовно-моральний, творчий, соціальний та емоційний розвиток майбутнього вчителя, на важливість піднесення його унікальної особистості.

З моменту затвердження професійного стандарту за професіями “Вчитель початкових класів”, “Вчитель закладу загальної середньої освіти” і “Вчитель з початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)” критичним є питання формування компетентностей педагогів у формальній і неформальній освітах.[2]

Реорганізація в системі педагогічної освіти, зумовлена Концепцією "Нова українська школа" та суспільними викликами сьогодення, знаково репрезентована новітніми вимогами до компетентностей у нормативних рамках професійного стандарту підготовки вчителів початкових класів.

Базисну основу для формування емоційної компетентності складає емоційний інтелект. Тому важливого значення у професійному становленні майбутнього вчителя набуває розвиток його емоційної сфери й насамперед емоційного інтелекту як необхідного балансу між інтелектуальною та емоційною сферами, між розумом і почуттями.

Емоційний інтелект слід розглядати як особистісний чинник успішності вчителя, що впливає на емоційне здоров'я (здатність регулювати та гармонізувати внутрішні емоційно-вольові процеси), соціальну адаптивність та професійну самореалізацію, а його розвиненість впливає на всі аспекти життєдіяльності вчителя – особистісні, професійні, соціальні.

Емоційний інтелект (EQ) у загальному розумінні розглядається як здатність працювати з емоціями і проявляти емпатію. Емоційний інтелект містить такі емоційні здібності, як опис і вираження емоцій правильно, інтегруючи емоції в когнітивні процеси, розуміючи емоції та їх вплив на різні ситуації. Він визначається як «підвимір соціального інтелекту, який має у своєму складі здатність контролювати власні і почуття та емоції інших, щоб розрізнити їх і використовувати цю інформацію у своїх думках і діях».

Дослідник емоційного інтелекту американський психолог Д.Гуолман, розглядаючи структуру емоційного інтелекту, як основні його компоненти називає самосвідомість, самоконтроль, соціальну свідомість та вміння налагоджувати стосунки, які становлять основу професійної успішності [1]. Ці якості є основоположними в професійній діяльності вчителя так як сприяють самоорганізації діяльності на високому рівні.

З погляду на сучасні виклики, можна стверджувати, що емоційний інтелект посідає важливе місце в житті кожної особистості. Емоції, засновані на емоційному інтелекті, керують навчанням, прийняттям рішень, творчістю, стосунками та здоров'ям. Створення більш здорового, справедливого та продуктивного суспільства для сьогодення й майбутніх поколінь можливе лише з людьми, які мають розвинений емоційний інтелект. Від його розумного використання залежить добробут і стійкість суспільства, емоцій кожної людини. Людина з емоційним інтелектом може стати щасливішою, здоровішою, ефективнішою і більш співчутливою. Це усвідомлення необхідно активніше впроваджувати в науку та рішуче застосовувати емоційний інтелект для професійної підготовки майбутніх фахівців, у нашому випадку – педагогів.

Емоційна компетентність як показник емоційного інтелекту сприяє підвищенню адаптивних здібностей індивіда, гармонійній взаємодії із оточуючим світом, особистісному розвитку, життєвому успіху загалом. Розвиток емоційного інтелекту – це розвиток здібностей до усвідомлення емоцій, здатностей управління ними та спроможність до гармонійного збалансування між раціональним та емоційним. Він відіграє важливу роль у взаємодії всіх учасників освітнього процесу, а його відсутність призводить до конфліктності, руйнівної та неефективної взаємодії, розповсюдженню негативних явищ, зокрема, булінгу та мобінгу у освітньому середовищі.

Отже, емоційний інтелект може розглядатися як складова частина і водночас основа розвитку емоційної компетентності. В той же час, емоційна компетентність охоплює більший спектр навичок та вмінь, які включають в себе не лише розуміння та керування емоціями, а й спроможність ефективно використовувати ці навички у взаємодії з іншими людьми. Деякі дослідники проблеми емоційної компетентності особистості припускають, що, на відміну від емоційного інтелекту, саме мотивація як спрямована активність особистості є специфічною складовою емоційної компетентності.

Список використаних джерел:

1. Гуолман Д. Емоційний інтелект/ Пер. з англ.. С.Л. Гумецької. Харків.: Віват, 2019. 512с.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилук Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпуніна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕІВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДOLF - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҀАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----